

zwerwers, zigeuners, staatlozen, migranten, maar ook door kunstenaars. Al deze figuren hebben één ding gemeen: in hun hybriditeit zijn ze niet te claimen, ze zijn ondefinieerbaar voor de sector. Het is juist omdat de Beursschouwburg op dit braakliggende terrein op zoek gaat voor haar artistieke programmatie dat ze deelt in haar onvatbaarheid.

Zowel Decorte als de Beurs hybridiseren de geconventionaliseerde grens tussen het binnen en het buiten van de artistieke sector. Door hun dubieuze lidmaatschap (of moeten we juist spreken van een dubieus niet-lidmaatschap?) brengen ze alterniteit binnen het artistieke bedrijf. Ze brengen de onverwachte en voor velen ongewenste mogelijkheid tussen kunst en niet-kunst wat leidt tot intense controverses. Door die ambivalente positie stellen ze juist de culturele hegemonie in vraag. Zo stelt bijvoorbeeld *Spoken Word* (een programma waarbij vooral rockmuzikanten zoals Nick Cave, Henry Rollins, Blixa Bargeld een performance geven die los komt te staan van hun

normale repertoire) de problematische afbakening van een categorie als 'theater' aan de kaak. Het zegbare, de begrenzing van het discours over podiumkunsten, wordt voortdurend in vraag gesteld.

Zoals de grensvervaging in de brasserie vervullen veldbeuilers als de Beursschouwburg of Decorte een cruciale rol voor het artistieke bedrijf. Louter door hun aanwezigheid, plaatsen ze op zijn minst een kritische kanttekening bij de routine-mechanismen die dit wereldje draaiende houden. Ze vragen voortdurende verantwoording van waar we mee bezig zijn. Het café in het kunstenhuis doet dit door het artistieke en het alledaagse binnen haar muren te confronteren en aan een (soms) kritisch verhoor te onderwerpen. Of het nu gaat om de kunstenaar, de ambtenaar, de buurvrouw of de vrouwenloper, ze feesten er binnen dezelfde muren. En soms hoor je er nog de – in ogen van sommigen – naïeve, maar daarom niet minder doortastende vraag: Waarom al dit 'kunstgedoe'? De Beursschouwburg be-

werkstelt dezelfde kritische noot met haar voortdurende grensspelen tussen podiumkunsten en het leven in de Brusselse straten. Het Beurscafé is daarenboven nog één van de weinige dat door de artistieke leiding erkend wordt als een vitaal orgaan binnen haar werking. Misschien is het wel op deze plaats dat die ene Brusselse hofnar in zijn roes vergat of hij nu in *Sterrenwacht*, het parlement of het theater stond te prediken. Hem was het allemaal eender: 'alles één groot toneel!'

Pascal Gielen
(voor Tony)

Bibliografie:

J. Decorte, *Portrait de théâtre*, 1985-1990,

Bert Bakker, Amsterdam, 1991.

P. Bourdieu, *De regels van de kunst*. Wording en structuur van het literaire veld, Van Gennep, Amsterdam, 1994.

D. De Geest, *Literatuur als systeem, literatuur als verhoor*, Peeters, Leuven, 1996.

CULTUREEL CENTRUM
GILDHOF - TIELT

KLEUTERTHEATERFESTIVAL
9-13 JANUARI 1997

Theâtre de l'Arpenteur (Fr) - Muzieklabyrint -
Gerard Pillen (NL) - Blauw Vier - Théâtre de Galafronie -
Bronks - Het Filiaal (NL) - Eva Bal's Speeltheater -
The Primitives (GB/B) - Theater Anna's Steen -
Dialoog en discussie - Poppentheater de Spiegel -
Mediahuis - Maatje Negentig (NL)

Info en reservaties :
Cultureel Centrum Gildehof
Sint-Michielstraat 9, 8700 Tiel
Tel. 051 / 40 29 35 - Fax. 051 / 40 83 29